

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่องการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้และทัศนคติ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการมูลนิธิปวีณา เพื่อเด็กและสตรี เป็นการวิจัยคุณภาพเชิงลึก(In-depth Interview) และนอกจากนี้ยังใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีแนวทางการศึกษาในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อตอบโจทย์การวิจัย ดังนี้

1. การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิ ปวีณาเป็นอย่างไร
- 2 .ความรู้ ทัศนคติ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีลักษณะเป็นอย่างไร
- 3.การเปิดรับข่าวสารกับความรู้ที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
- 4.การเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับทัศนคติที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนที่ 1 จะเป็นผลการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 1 ท่าน ตลอดจนการศึกษาจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง และในส่วนที่ 2 จะเป็นผลการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจจากการเก็บแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของมูลนิธิปวีณา จากการสัมภาษณ์คุณปวีณา และเจ้าหน้าที่ 1 ท่าน

จากการให้สัมภาษณ์ของคุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ ปวีณา หงสกุลและ การศึกษาจากข้อมูลเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทำให้เห็นถึงประวัติความเป็นมา ตั้งแต่แรงจูงใจในการเริ่มก่อตั้งมูลนิธิ วัตถุประสงค์ งานหรือหน้าที่หลักของมูลนิธิ การทำงานและการมีบทบาทต่อ

ภาคสังคมและบทบาทต่อสื่อมวลชนซึ่งจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะทำให้เข้าใจเรื่องราวของมูลนิธิปวีณา หงสกุลมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอแนะนำเสนอดังต่อไปนี้

มูลนิธิปวีณา หงสกุล

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีก่อตั้งขึ้นจากแรงบันดาลใจในช่วงที่ คุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ ได้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตกรุงเทพมหานคร สมัยแรกในปี พ.ศ. 2531 ซึ่ง นอกจากจะทำงานด้านนิติบัญญัติแล้ว ได้เข้ามาช่วยเหลือเด็กและสตรี ควบคู่กันไป ด้วย โดยได้เข้าไปเป็นกรรมการเรื่องเด็กและสตรี ในคณะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและสตรี ในภาคของนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นเพียงภาคทฤษฎี ยังไม่มีการลงมือปฏิบัติจริง จึงได้จัดตั้งชุดเฉพาะกิจ ทำการลงพื้นที่ เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิและถูกทารุณกรรมในรูปแบบต่างๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม จนมีผู้ประสบเคราะห์กรรมต่างๆ ได้เข้ามาขอรับความช่วยเหลือเป็นจำนวนมาก และจากการจัดตั้งโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ทางราชการ โดยตรงนี้ ได้แปรเปลี่ยนไปตามความเปลี่ยนแปลงของการเมือง หากมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล อาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างขาดตอนและไม่ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากรัฐบาลและงบประมาณที่ภาครัฐจะจัดสรรไว้ให้ ไม่แน่นอน

“.....ปี พ.ศ.2538 ตอนนั้นดิฉันเป็นรองเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี ได้ตั้งคณะกรรมการ เฝ้าระวังการปฏิบัติงานภาคเอกชนทางด้านเด็กและสตรี โดยเป็นประธานโครงการ ซึ่งได้เชิญภาครัฐและเอกชน อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาความมั่นคง มนุษย์ กระทรวงยุติธรรม NGO ต่างๆเพื่อเข้ามาช่วยเหลือในกรณีการทำทารุณกรรมต่อเด็กและสตรี การปฏิบัติงานก็มีการลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งก็ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ทั้งนี้ด้วยความไม่มั่นคงทางการเมืองซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอาจเป็นฝ่ายค้านหรือ

ฝ่ายรัฐบาลได้ตลอดเวลา จึงทำให้การปฏิบัติงาน ไม่ราบรื่น เพราะแล้วแต่งบประมาณ และนโยบายของแต่ละรัฐบาล จึงอยากให้การช่วยเหลือเป็นไปตามปณิธานที่ตั้งไว้ จึงได้ร่วมกับเพื่อนๆ ก่อตั้งเป็นมูลนิธิ ปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี.....”

(คุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2554)

แม้ว่า “ชุดเฉพาะกิจ” ดังกล่าว ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลได้สิ้นสุดลงไป แต่การดำเนินการช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศและถูกทารุณกรรมในรูปแบบต่างๆ ก็มิได้จบสิ้นลงไปด้วย ยังคงให้การช่วยเหลือตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมาปฏิบัติงานโดยขอความร่วมมือจากหน่วยราชการ และหน่วยงานภาคเอกชนต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรมเหล่านั้นสืบต่อมา โดยยังคงทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือกับผู้ประสบเคราะห์กรรมเหล่านั้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการต่างๆ หลังจาก พ.ศ.2540 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันเป็นการดำเนินการโดยใช้ งบประมาณและทุนทรัพย์ส่วนตัวเป็นหลัก ต่อมาได้มีผู้เห็นความสำคัญของงานในโครงการนี้ซึ่งเป็นผู้ร่วมอุดมการณ์เดียวกันได้ให้ความอนุเคราะห์ เป็นโครงการสนับสนุนและการปฏิบัติงานร่วมกันกับ “มูลนิธิไลออนส์สากล” จากสหรัฐอเมริกา โดยสโมสรไลออนส์สากลภาครวม 310 ประเทศและในเวลาต่อมาจากแนวคิดดังกล่าวจึงได้ก่อตั้งมาเป็น “มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี” ก่อตั้งขึ้น

เมื่อ 27 เมษายน 2542

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งมูลนิธิปวีณา หงสกุล

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือกับเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิ ถูกทารุณกรรม ถูกเอารัดเอาเปรียบ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นปกติสุข จุดมุ่งหมายของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีต่อการเข้าไปช่วยเหลือ จะทำในกรณีที่ได้รับการร้องขอ ร้องเรียนให้เข้าไปช่วย โดยถ้าเป็นในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปช่วยเหลือแล้วนั้น ทางมูลนิธิจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วย จะทำอย่างเดียวคือต้องเข้ามาร้องขอให้เราเข้าไปช่วย ไม่ว่าจะกรณีเด็กถูกข่มขืน โดยทารุณกรรม ถูกละเมิดสิทธิ ใช้แรงงานเด็กผิดกฎหมาย กรณีต่างๆ เหล่านี้ เมื่อทางมูลนิธิได้รับการร้องเรียนเข้ามา เราก็จะดำเนินการในการเข้าไปให้ความช่วยเหลือ

".....ปีพ.ศ.2542 ที่ก่อตั้งมูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี จนถึงปัจจุบัน กว่า 12 ปี แล้วการทำงานที่ผ่านมาเราได้รับเรื่องราวร้องทุกข์เป็นจำนวนมากจากเด็กและสตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้เป็นองค์กรสาธารณประโยชน์เข้าไปช่วยเหลือแก่เด็กและสตรี บางครั้งการทำงานของภาครัฐบาลก็อาจดูแลไม่ทั่วถึง เราก็จะมีหน้าที่เข้าไปช่วยประสานงาน ติดตาม โดยเราจะเข้าไปช่วยเหลือแก่ผู้ที่มาร้องเรียน เท่านั้น เพราะบางคนไม่ได้ต้องการที่จะร้องเรียนเราก็ไม่มีหน้าที่ที่จะเข้าไปจัดการ บางครั้งผู้ร้องเรียนอาจจะไม่ใช่เจ้าทุกข์แต่เป็นคนรอบข้างซึ่งเรียกว่า แจ้งเบาะแส ตรงนั้นเราก็จะเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือ ด้วย"

(คุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2554)

การทำงานและการปฏิบัติหน้าที่ของมูลนิธิ

การปฏิบัติงานของมูลนิธิปวีณา หงสกุล ในการช่วยเหลือ เหยื่อ หรือผู้ร้องทุกข์นั้น จากกรณีต่างๆ เหล่านี้ เมื่อเราได้รับการร้องทุกข์แล้วโดยการแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์นั้น ทำได้ 3 วิธี คือ

1. การเข้าแจ้งร้องทุกข์ได้ด้วยตัวเอง โดยการเข้าแจ้งนั้น ผู้ที่เสียหาย เหยื่อ คนรอบข้าง หรือผู้แจ้งเบาะแส สามารถที่จะเข้ามาแจ้งที่มูลนิธิปวีณา ซึ่งตั้งอยู่ที่เขต รังสิต คลอง 7 กรุงเทพมหานคร โดยที่มูลนิธิจะมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในการรับเรื่องราวร้องเรียน โดยเจ้าหน้าที่จะสัมภาษณ์และข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้ที่มาร้องเรียน ขอประวัติคร่าวๆ

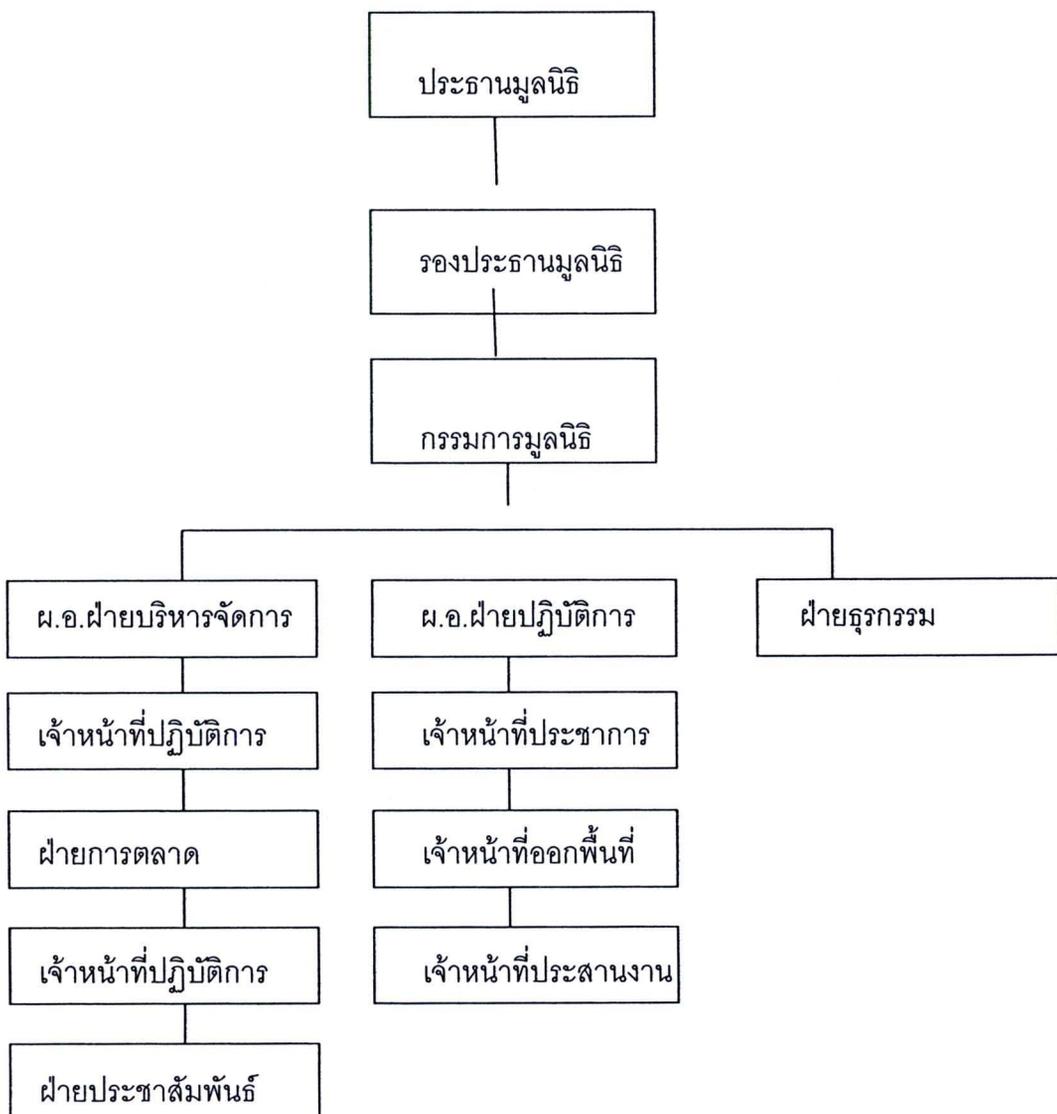
2. การเข้าร้องเรียนแจ้งร้องทุกข์โดยใช้โทรศัพท์ซึ่งจะเป็นการเข้าแจ้งโดยที่หมายเลข สายด่วน 1134 โดยจะเป็นเจ้าทุกข์เองหรือเป็นการโทรแจ้งจากเบาะแส ผู้ที่อยู่รอบข้างเจ้าทุกข์ก็ได้ โดยมีคนโทรเข้ามาประมาณ 10-15 รายต่อวัน โดยการเข้าช่วยเหลือนั้น ทางมูลนิธิจะโทรศัพท์ไปตรวจสอบตามเบาะแสที่ได้ และประสานงานไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อดูว่าแต่ละกรณีควรได้รับการช่วยเหลืออย่างไร เช่นเดียวกับการเข้าร้องทุกข์ด้วยตัวเอง

3. การร้องเรียนผ่านตู้ ป.ณ. 222 รัษฎบุรี การร้องเรียนนี้ก็เป็นวิธีหนึ่งในการแจ้งร้องทุกข์แก่ทางมูลนิธิ เมื่อทางมูลนิธิ ได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ประสานงานและตรวจสอบแก่ผู้ที่เข้ามาร้องทุกข์ และแจ้งเบาะแสไปยัง หน่วยงานที่รับผิดชอบในกรณีที่ร้องทุกข์

ขั้นตอนต่อไปก็คือการเชิญเจ้าทุกข์เข้ามาที่มูลนิธิเพื่อให้ข้อมูล ถ้าเห็นว่ามีน้ำหนัก จากนั้นก็จะมีชุดเฉพาะกิจของเราเข้าไปสืบก่อนล่วงหน้าว่าเป็นจริงที่ตามได้รับหาร้องเรียนมาหรือไม่ ถ้าข้อร้องเรียนมีมูลเราก็จะประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเจ้าทุกข์ได้ไปแจ้งความไว้แล้วเพื่อดำเนินการต่อไปเป็นการช่วยเหลือทางราชการอีกทางหนึ่ง และเมื่อเราได้ช่วยเหลือเด็กแล้ว ก็

จะต้องดูต่อไปว่า เด็กสามารถที่จะอยู่กับครอบครัวได้หรือไม่ ถ้ากรณีเด็กต้องการฟื้นฟูสภาพจิต หรือฝึกอาชีพ เราก็จะประสานงานกับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมต่อไป แต่สำหรับ กระบวนการยุติธรรมต่างๆ มูลนิธิจะดูแลต่อไปจนสิ้นคดีนั้นๆ

การช่วยเหลือของมูลนิธิจะมีผู้ดูแลแต่ละส่วน คอยดูแลไปพร้อมๆกัน ในทุกกรณีที่เรา เข้า ร้องเรียน เฉลี่ยวันละ 10-15 ราย เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิก็จะประสานงานช่วยเหลือแต่ละราย ตามลำดับที่เข้ามาร้องเรียนโดยเจ้าหน้าที่จะโทรศัพท์ ไปยังหน่วยงานที่ทางผู้ร้องทุกข์นั้นเข้าไป ร้องเรียน หรือ บางกรณีได้เคยเข้าแจ้งความไว้กับสถานีตำรวจและ เรื่องคดีนั้นยังไม่คืบหน้า

จากโครงสร้างดังกล่าวนั้นคือโครงสร้างของมูลนิธิปวีณา ในการบริหารงานภายในองค์กร ซึ่งแต่ละส่วนขององค์กรมีการทำงานแบบบนลงล่างและเป็นการใช้ระบบโครงสร้างองค์กรโดย ประธานมูลนิธิคือ คุณปวีณา หงสกุล เป็นผู้ดำเนินการภายใต้หลักการขององค์กร เป็นผู้ส่งสาร บนสุดและส่งสารเนื้อหาต่างๆมายังผู้รับสารรองต่อกันมาด้วย

และนอกจากนั้นทางผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่อีก 1 ท่าน คือ คุณบุญ ซึ่งเป็นเลขานุการของมูลนิธิ โดยจากการสัมภาษณ์นั้น เป็นการสัมภาษณ์ลักษณะเชิงพูดคุย เพราะจากคำถามหลัก ได้ทำการสัมภาษณ์คุณปวีณา แล้ว ดังนั้นการสัมภาษณ์คุณบุญ จึงเป็นการถามเชิงสำรวจ คำตอบ ว่าใกล้เคียง กับคำตอบของคุณปวีณา หรือไม่ ดยคุณบุญก็ได้เน้นย้ำ ในเรื่องของการช่วยเหลือว่า ผู้ที่ทางมูลนิธิช่วยเหลือนั้น เป็นผู้เข้ามาร้องเรียนกับทางมูลนิธินั้น ทางมูลนิธิก็ได้มีที่พัก ไว้ให้สำหรับร้องร้องทุกข์เข้าพักกับทางมูลนิธิได้ทันที เป็นบ้านพักที่อยู่ในมูลนิธิ มีทั้งหมด 2 หลัง และสามารถอาศัยได้ประมาณ 15 คน โดยผู้วิจัยได้เดินสำรวจไปพร้อมๆกับคุณบุญ เพื่อเยี่ยมชมบ้านหลังต่างๆ ซึ่งมีผู้พักอาศัยอยู่ เป็นสตรีและเด็กจำนวนหนึ่ง โดยที่มูลนิธิเองนั้น ก็มีเจ้าหน้าที่คนอื่นๆประจำอยู่ที่มูลนิธิและที่บ้านพัก 24 ชั่วโมง เพื่อรองรับเรื่องร้องเรียน โดยทางคุณปวีณา นั้น จะมาที่มูลนิธิทุกวัน หากไม่ติดภาระกิจ อื่น หรือจะเข้ามาที่มูลนิธิเพื่อประสานงานในองค์กร รวมทั้งพูดคุยกับเด็กๆที่มาพักที่บ้านพัก หรือผู้ที่มาร้องเรียน โดยทางเจ้าหน้าที่ทุกท่านก็จะมีหน้าที่ ต่างๆกันไปแต่ทุกคนก็ได้ร่วมกันช่วยเหลือและประสานงานในองค์กร กับ องค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการทำงานนี้ด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ ทางเลขานุการก็ยังเป็นผู้ที่คอยประสานงานและรับงานต่อจากคุณปวีณา ในกรณีที่คุณปวีณาไม่อยู่ที่มูลนิธิ แต่การตัดสินใจในภาพรวมนั้นต้องมีการได้รับการรายงานคุณปวีณาก่อน ส่วนการดูแลผู้ที่มาร้องเรียนในมูลนิธิ ทางเจ้าหน้าที่ต่างๆก็สามารถประสานงานไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ทันที แต่หากการประสานงานนั้นยังติดขัด คุณปวีณาจะเป็นคนติดต่อไปด้วยตัวเอง เพื่อความเร่งรัดในการช่วยเหลือที่จะได้รับความร่วมมือเร็วขึ้นนั่นเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางลักษณะประชากรและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละลักษณะทางประชากรเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	61	15.3
หญิง	339	84.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 84.8 เป็นเพศชาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของข้อมูลระดับชั้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ชั้นเรียน

ชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมต้น 1-3	97	24.3
มัธยมปลาย 4-6	131	32.8
มหาวิทยาลัย	172	43.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นมหาวิทยาลัย จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา มัธยมปลาย 4-6 จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และมัธยมต้น 1-3จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของข้อมูลสถาบันศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม โรงเรียน/มหาวิทยาลัย

โรงเรียน/มหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนรัฐบาล	54	13.5
โรงเรียนเอกชน	71	17.8
มหาวิทยาลัยรัฐบาล	132	33.0
มหาวิทยาลัยเอกชน	143	35.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่ศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 มหาวิทยาลัยรัฐบาล จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 โรงเรียนเอกชนจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และ โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม รายได้จากครอบครัว

รายได้ครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
5,000 - 10,000 บาท/เดือน	358	89.5
10,000 - 15,000 บาท/เดือน	39	9.8
15,000 บาท ขึ้นไป	3	0.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้จากครอบครัว 5,000 - 10,000 บาท/เดือน จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 รองลงมา รายได้จากครอบครัว 10,000 - 15,000 บาท/เดือน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และรายได้จากครอบครัว 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของข้อมูลของที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดา/ผู้ปกครอง	78	19.5
หอพักเดี่ยว	119	29.8
หอพักรวม	203	50.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยหอพักรวมจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมา หอพักเดี่ยว 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสาร

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	26	6.5
นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น)	63	15.8
พอสมควร(2-3ครั้ง ต่อเดือน)	130	32.5
บ่อย (1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	79	19.8
บ่อยมาก(มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	102	25.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อโทรทัศน์พอสมควร (2-3ครั้ง ต่อเดือน) จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา บ่อยมาก (มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์) จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 บ่อย ๆ ครั้ง ต่อ สัปดาห์ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น) จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และไม่เคย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อหนังสือพิมพ์

การเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	37	9.3
นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น)	65	16.3
พอสมควร(2-3ครั้ง ต่อเดือน)	115	28.8
บ่อย(1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	97	24.3
บ่อยมาก(มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	86	21.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อหนังสือพิมพ์พอสมควร (2-3ครั้ง ต่อเดือน) จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมา บ่อย ๆ ครั้ง ต่อ สัปดาห์ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 บ่อยมาก (มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์) จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น)จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และไม่เคย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต

การเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	18	4.5
นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น)	51	12.8
พอสมควร(2-3ครั้ง ต่อเดือน)	126	31.5
บ่อย (1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	108	27.0
บ่อยมาก(มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	97	24.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตพอสมควร (2-3ครั้ง ต่อเดือน) จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาบ่อย ๆ ครั้ง ต่อ สัปดาห์ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 บ่อยมาก (มากกว่า 1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น) จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ ไม่เคย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อวิทยุ

การเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	172	43.0
นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น)	57	14.3
พอสมควร(2-3ครั้ง ต่อเดือน)	69	17.3
บ่อย (1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	68	17.0
บ่อยมาก(มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	34	8.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อวิทยุไม่เคย จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาพอสมควร (2-3ครั้ง ต่อเดือน) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 บ่อย ๆ ครั้ง ต่อ สัปดาห์ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 นานๆครั้ง(เดือนละ 1 ครั้งหรือบ่อยน้อยกว่านั้น) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ บ่อยมาก (มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์)จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
โทรทัศน์	25.5	มากที่สุด
อินเทอร์เน็ต	21.5	มาก
หนังสือพิมพ์	24.3	ปานกลาง
วิทยุ	8.5	น้อย

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารผ่านทางโทรทัศน์ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือสื่อ อินเทอร์เน็ต จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 86 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 และลำดับสุดท้ายคือสื่อวิทยุ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ส่วนที่ 3. ความรู้

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับมูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือเฉพาะเด็กหรือสตรีใช่หรือไม่

มูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือเฉพาะเด็กหรือสตรีใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	244	61.0
ไม่ใช่	156	39.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่มูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือเฉพาะเด็กหรือสตรี จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 และตอบว่าไม่ใช่ที่มูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือเฉพาะเด็กหรือสตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับมูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีการร้องเรียนใช่หรือไม่

มูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีการร้องเรียนใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	259	64.8
ไม่ใช่	141	35.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่มูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีการร้องเรียน จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และตอบว่าไม่ใช่ที่มูลนิธิตัวแทนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีการร้องเรียน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสายด่วน 1134 และตู้ปณ.222 เป็นสายด่วนแจ้งร้องเรียนขอมูลนิธิปวีณา หงสกุลใช่หรือไม่

สายด่วน 1134 และตู้ปณ.222 เป็นสายด่วนแจ้งร้องเรียนขอมูลนิธิปวีณา หงสกุลใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	388	97.0
ไม่ใช่	12	3.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่สายด่วน 1134 และตู้ปณ.222 เป็นสายด่วนแจ้งร้องเรียนขอมูลนิธิปวีณา หงสกุล จำนวน 388 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 และตอบว่าไม่ใช่มูลนิธิ ปวีณาหงสกุลให้ความช่วยเหลือเฉพาะเด็กหรือสตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ คุณปวีณา เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตกรุงเทพมหานคร ใช่หรือไม่

คุณปวีณาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตกรุงเทพมหานคร ใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	375	93.8
ไม่ใช่	25	6.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่คุณปวีณาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 และตอบว่าไม่ใช่ที่คุณปวีณาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ มุลนิธิปวีณา หงสกุลก่อตั้งในปีพ.ศ. 2542 ใช่หรือไม่

มูลนิธิปวีณา หงสกุลก่อตั้งในปีพ.ศ. 2542 ใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	351	87.8
ไม่ใช่	49	12.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.15 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่มูลนิธิปวีณา หงสกุลก่อตั้งในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.8 และตอบว่าไม่ใช่ที่มูลนิธิปวีณา หงสกุลก่อตั้งในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ผู้ร้องเรียนสามารถที่จะเข้าร้องเรียนได้ด้วยตนเอง ใช่หรือไม่

ผู้ร้องเรียนสามารถที่จะเข้าร้องเรียนได้ด้วยตนเอง ใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	348	87.0
ไม่ใช่	52	13.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.16 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่ผู้ร้องเรียนสามารถที่จะเข้าร้องเรียนได้ด้วยตนเอง จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 และตอบว่าไม่ใช่ที่เกี่ยวกับ ผู้ร้องเรียนสามารถที่จะเข้าร้องเรียนได้ด้วยตนเอง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ มุลนิธิปวีณา หงสกุลได้รับยกย่องเป็น องค์กรสาธารณประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติใช่หรือไม่

มุลนิธิปวีณา หงสกุลได้รับยกย่องเป็น องค์กรสาธารณประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	357	89.2
ไม่ใช่	43	10.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.17 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่มุลนิธิปวีณา หงสกุลได้รับยกย่องเป็น องค์กรสาธารณประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติ จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 และตอบว่าไม่ใช่ที่มุลนิธิปวีณา หงสกุลได้รับยกย่องเป็น องค์กรสาธารณประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาการขมขื่น อนาคตเป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดใช่หรือไม่

ปัญหาการขมขื่นอนาคตเป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	322	80.5
ไม่ใช่	78	19.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.18 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่ปัญหาการขมขื่น อนาคตเป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุด จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 และตอบว่าไม่ใช่ที่ปัญหาการขมขื่น อนาคตเป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ มูลนิธิ
ปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการช่วยเหลือใช่หรือไม่

มูลนิธิปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐและ ภาคเอกชนในการช่วยเหลือใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	354	88.5
ไม่ใช่	46	11.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.19 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบ
ว่าใช่ที่มูลนิธิปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการช่วยเหลือ จำนวน
354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 และตอบว่าไม่ใช่ที่มูลนิธิปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐ
และภาคเอกชนในการช่วยเหลือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ มูลนิธิ
ปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการช่วยเหลือใช่หรือไม่

มูลนิธิปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐและ ภาคเอกชนในการช่วยเหลือใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	354	88.5
ไม่ใช่	46	11.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.20. กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400สตรีช คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบ
แบบสอบถามตอบว่าใช่ที่มูลนิธิปวีณา หงสกุลได้มีการทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนใน
การช่วยเหลือ จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 และตอบว่าไม่ใช่ที่มูลนิธิปวีณา หงสกุลได้มี
การทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการช่วยเหลือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำใช่หรือไม่

คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	333	83.3
ไม่ใช่	67	16.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.21 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำ จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 และตอบว่าไม่ใช่ที่คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำใช่หรือไม่

คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำใช่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	333	83.3
ไม่ใช่	67	16.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.22 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ที่คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำ จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 และตอบว่าไม่ใช่ที่คดีนักร้องดูโอ โฟร์ มด ได้เคยเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาในการขอความช่วยเหลือเร่งจับถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ส่วนที่ 4 ทศนคติ

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนคติเกี่ยวกับมูลนิธิปวีณา เป็นมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีดีที่สุด

ทศนคติ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
มูลนิธิปวีณาเป็นมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีดีที่สุด	3.13	1.065	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าทศนคติเกี่ยวกับมูลนิธิปวีณาเป็นมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีดีที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($X \square = 3.13$)

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน

สมมุติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความรู้ต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาต่างกัน

ความรู้ที่ได้จากการการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

เพศ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	ค่า t	Sig.	ความหมาย
ชาย	61	3.05	.15735	0.153	0.905	ไม่แตกต่าง
หญิง	339	3.15	.15377			

จากตาราง 4.24 ผลการทดสอบลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา จำแนกตามเพศ แตกต่างกัน สรุปคือลักษณะทางประชากรที่เพศต่างกันมีความรู้ต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา ไม่ต่างกัน

ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความรู้ต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิ
ปวีณาต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกี่ยวกับมูลนิธิปวีณาเป็น
มูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีดีที่สุด

ความรู้ที่ได้จากการการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

ระดับชั้นการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D.	ค่า F	Sig.	ความหมาย
มัธยมศึกษาตอนต้น	97	3.25	1.146			
มัธยมศึกษาตอนปลาย	131	2.98	1.063	1.378	0.204	ไม่แตกต่าง
มหาวิทยาลัย	132	3.19	0.011			
รวม	400	3.14	1.065			

จากตาราง 4.25 ผลการทดสอบลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความรู้ต่อการช่วยเหลือ
เด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา แตกต่างกัน สรุปคือลักษณะทาง
ประชากรที่ระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา ไม่
ต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2. ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิ ปวีณาต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมูลนิธิปวีณาเป็นมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ดีที่สุด

ทัศนคติที่มีต่อการให้การช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

เพศ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	ค่า t	Sig.	ความหมาย
ชาย	61	3.05	.15735	0.153	0.696	ไม่แตกต่าง
หญิง	339	3.15	.15377			

จากตาราง 4.26 ผลการทดสอบลักษณะทางประชากรที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา แตกต่างกันพบว่า เพศต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมูลนิธิปวีณาว่าเป็นมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีดีที่สุด

ทัศนคติเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

ทัศนคติเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

ระดับชั้นการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D.	ค่า F	Sig.	ความหมาย
มัธยมต้น	97	3.25	1.146			
มัธยมปลาย	131	2.98	1.063	1.192	.314	ไม่มีความแตกต่าง
มหาวิทยาลัย	172	3.19	0.011			
รวม	400	3.14	1.065			

จากตาราง 4.27 ผลการทดสอบลักษณะทางประชากรที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน ต่างกันมีทัศนคติต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมุติฐานที่ 3 การเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับความรู้อของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 4.28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้อของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปร	Pearson Correlation	จำนวน	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
การเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับความรู้ที่ได้จากการการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา	-.036	400	.474	ไม่มีความสัมพันธ์

* $p < .05$ N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์

จากตาราง 4.28 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับความรู้อของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเท่ากับ -0.036 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับตรงกันข้าม

สมมุติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 4.29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปร	Pearson Correlation	จำนวน	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์
การเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติของวัยรุ่น เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของ มูลนิธิปวีณา	0.015	400	.772	ไม่มี ความสัมพันธ์กัน

* $p < .05$ N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์

จากตาราง 4.29 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมุติฐานที่ 5. ความรู้กับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 4.30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติของวัยรุ่นต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปร	Pearson Correlation	จำนวน	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ความรู้กับทัศนคติของวัยรุ่นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา	.005	400	.920	ไม่มี ความสัมพันธ์กัน

* $p < .05$ N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์

จากตาราง 4.30 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติของวัยรุ่นต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา ไม่มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05